Κωδικοποίηση

1.

C - encode(m, n)

```
m := i1;
n := i2;
-- x := (n + m)*(n + m + 1)/2;
x1 := add(m, n);
x2 := x1 + 1;
x := mult(x1, x2);
-- y := 2;
y := 1;
y := y + 1;
x := div(x, y);
o1 := add(x, n);
```

D_1 - decode1(z)

```
-- for D1 we need n = z - f^{(-1)}(floor(f(z)))
-- f(z) = (sqrt(1 + 8z) - 1) / 2
-- f^{(-1)}(z) = (z^2 + z) / 2
z := i1;
t := z;
x := 1;
x := x + 1;
x := add(x, x);
x := add(x, x);
z := mult(z, x);
z := z + 1;
z := sqrt(z);
z := z - 1;
x := 1;
x := x + 1;
-- z := z div 2;
z := div(z, x);
w := mult(z, z);
z := add(z, w);
z := div(z, x);
o1 := sub(t, z);
```

D_2 - decode2(z)

```
-- D2 m = floor(f(z)) - decode1
-- f(z) = (sqrt(1+8z) -1)/2
z := i1;
z1 := z;
t := z;
x := 1;
x := x + 1;
x := add(x, x);
x := add(x, x);
z := mult(z, x);
z := z + 1;
z := sqrt(z);
z := z - 1;
x := 1;
x := x + 1;
-- z := z div 2;
z := div(z, x);
```

```
z1 := decode1(z1);
o1 := sub(z, z1);
```

(a)

Έχουμε για μικρές τιμές του n τις ακόλουθες προϋποθέσεις ώστε να συνάδει το αποτέλεσμα με τις συνήθεις πράξεις.:

```
f(x,y,0) = S(y) f(x,y,1) = \begin{cases} f(x,y-1,1) + 1 & y \neq 0 \\ x & y = 0 \end{cases} f(x,y,2) = \begin{cases} f(x,y-1,2) + x & y \neq 0 \\ 0 & y = 0 \end{cases} f(x,y,3) = \begin{cases} f(x,y-1,3) * x & y \neq 0 \\ 1 & y = 0 \end{cases} f(x,y,4) = \begin{cases} (f(x,y-1,4))^x & y \neq 0 \\ x & y = 0 \end{cases}
```

Επομένως ο κλειστός τύπος είναι :

```
f(x, y, 0) = y + 1

f(x, 0, 1) = x

f(x, 0, 2) = 0

f(x, 0, 3) = 1

f(x, 0, n) = x, n > 3

f(x, y, n) = f(x, f(x, y - 1, n), n - 1), y > 0, n > 0
```

(β)

Συνάρτηση που την υπολογίζει στην Pascal

Στην loop αυτή η συνάρτηση δεν μπορεί να υπολογιστεί γιατί δεν είναι πρωταρχικά αναδρομική.